



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. IV. Amoris, Delectationis, Vestis, Refectionis, Linguæ, Sensus,
Gestuum, Cogitationum ordinatio & custodia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

3. *Abstinere a uerimoniis apud omnes.*

ne, veraque pectoris pace ac puritate, & necdum initia vitæ spiritualis attigit.

Consueſce vivere absque multis querimoniis. Si libet sæpius conqueri, conquerere Deo, vel beatæ Mariæ Virgini, aut aliis Sanctis; exponens illis humiliter ac placidè ea quæ te premunt & pravant.

CAPUT IV.

Amoris, Delectationis, Vestis, Refectionis, Lingue, Sensuum, Gestuum, Cogitationum ordinatio & custodia.

§. I. AMOR INORDINATVS CREATURARVM.

1. Non inhære rebus creatis, quia fluxa sunt & fragiles.
2. Vitandum ergo eis dumtaxat ad honestum solatium, non abutendum ad peruersam voluptasem.
3. Præsertim amputandum amor inordinatus personarum etiam sanctarum, quia periculosus valde.
4. Idè omnem amorem tuum à creaturâ ad solum Christum transfero.

§. II. CARNALES DELECTATIONES CONTEMNENDÆ.

1. Etiam iis, quibus licitè uti possis, parcissimè tamen uti expediat.
2. Intra cancellos nimirum naturalis officii atq; honestatis.

§. III. APPARATVS MODERATVS VESTIVM ET SVPPELLECTILIS.

1. Quare mediocritatem in rebus externis.

§. IV. CORPORALIS REFECTIO-NIS MODVS.

1. Voracitas, lautitia, murmuratio de eibû appositis, dedecet hominem spirituali vitæ addictum.
2. Pia meditatio, aut sacra lectio inter comedendum assumenda.
3. Quod excessu peccaveris, emenda per humilem à Deo veniam postulationem.
4. In corpore propter Deum refocillando concessa laudatâq; mediocritas.

§. V. DISCIPLINA LINGVÆ.

1. Sermo sit gravis, sine ineptia aut lascivia,

2. Sine aliorum offensa aut censura;
3. Verax etiam, & ab omni falsi specie alienus;
4. Sermo lascivus & detractorius, aut asperè corripendus, aut deatre amputandus, aut cum signo displicenti audiendus.

§. VI. SENSIVM CVSTODIA.

Vtere sensibus tuis ex recta ratione.

§. VII. MORES AC GESTVS.

Placidi sint & maturi gestus ac mores.

§. VIII. COGITATIONVM NORMA.

1. Puritas eorum magno studio curanda.
2. Vilitas, breuitas, deformitas libidinosa vni lapsata.
3. Remedia contra cogitationes carnales.

§. I. AMOR CREATURARVM.

FREQUENTER memoria repetere Christianum te esse, non tam propter præsentem quàm propter futuram vitam; & terrenis caducisque rebus despectis, transfer cor tuum ad cælestia atque æterna. Tam nobiliter condita est anima tua, ut eam totus iste mundus satiare nequeat. Res transitoria, bona infima nunquam te satiabunt; sed solus Deus, qui est summum & perenne bonum, satiabit te. Quod quidem plenè tunc tibi contingit, quando in cælum receptus, videbis Deum sicuti est. Hic in terra non nisi miserum exilium est, & hiems aspera: in cælo vera patria est, & ætas amœnissima. Vita ista, quàm libet longa sit, æternitati comparata, quàm brevis est! Vix momentum temporis dici debet. Quàm citò transcurrunt, avolant & decidunt ea quæ in hoc mundo sunt! Si inhæseris fluxis, deflues cum eis. Inhære Deo, qui stabiliter manet, & nunquam defluit. Quid, obsecro, tibi pro-

SPICU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

desset, si modò divitiis, honoribus, deliciis voluptatibusq; mundanis afflueres, & postea mittereris in ignem æternum? Pensa, ô amice, pensa diligenter istud apud te ipsum.

2. Ideoque
creatus u-
vendum,
non abu-
rendum,
seu inor-
dinatè
adhæsi-
one fru-
endum.

Utere hic, ad honorem Dei, creaturis: sed cave ne illis per vitiosum affectum agglutineris. Serva te intus liberum ac purum, quantum potes. Quidquid decoris, elegantiae dulcedinis, suavisque fragrantiae, ac suavium sonorum, vel perfectionis percipis in rebus creatis, refer id totum ad Creatorem, patriamque cœlestem: nam à Deo omnis pulchritudo, suavitas & perfectio creaturarum profluxit. Tu quidem potes aliquod solatium secundum Deum ex ipsis rebus creatis capere; sed eis inhærere non debes, neque in eis te ipsum seu propriam delectationem perverse quærere.

3. Amor in-
ordinatus
etiam er-
ga san-
ctas per-
sonas am-
putandus
ob pericu-
la.

Igitur non adhærescas cum inordinato amore alicui homini, etiam si pius admodum & sanctus sit: nec cupias ut aliquis ita tibi adhæreat, verum Deo tuo contentus esto, & in eo delectare. Dici non potest, quantum noceat, & quanta pericula pariat inordinatus erga aliquem affectus, & amor, maxime dum quis per huiusmodi affectum, incautamque familiaritatem alteri non eiusdem sexûs personæ sese alligat. Ama te & omnes homines in Deo & propter Deum; at Deum ama propter se ipsum.

4. Solum te
su dilige.

Dilige, quæso, Jesum Christum dulcem Creatorem & Re-

demptotem tuum, veras divitias tuas, & verum atque jucundissimum bonum tuum. Si non vales aum ardentem diligere, dilige ut potes, & quemadmodum ipse gratiam donare dignatur. Desidera ut possis illum perfecte pro grata voluntate ipsius amare. Quod si non sentis in te desiderium, saltem desidera habere desiderium. Dicit ei amabili Domino tuo: *Bone Jezu, ego te toto corde diligere debeo & cupio: tu pro me supplere digneris quidquid ardentis desiderii & amoris mihi deest.* Potes itidem dicere: *Domine, ego humilis, resignatus, patientis, benignus, mitis, modestus, continens, sobrius, alacer, devotus esse debeo & opto: tu pro tua bonitate supplere digneris quidquid mihi deest in his virtutibus ac bonis.* Quoties enim Christum Jesum eo modo piè & ex animo rogaveris (etiam si millies in die hoc feceris) toties ipse proculdubio se ipsum offeret Patri suo pro te, & defectum tuum perfecte supplebit cordis sui amore, suaque humilitate, resignatione, patientiâ, benignitate, &c.

§. II. MORTIFICATIO VOLUPTATUM.

Tamquam peregrinus & advena in hoc mundo, vilipende impura oblectamenta, ea scilicet, quorum Deus causa non est, & quæ ad Deum obtinendum non promovent, quæque naturæ sustentandæ necessaria non sunt. Si voluptates carnis adhuc magni pendis,

1. Carnis ob-
lectamen-
tu mori-
endum,
& par-
cissimè
ut uten-
dum.

specu-
lum spi-
ritua-
le.

2.
Licitæ
volupta-
tes, etiam
in matri-
monio,
quæ rati-
one ad-
mitten-
da.
* Moni-
tum An-
geli Ra-
phaëlis
Tob. 6.
hic in-
culca-
tur.

pendis, & eis nimium deditus es, nondum satis intelligis te hic advenam & peregrinum esse.

Fortè mihi dices, Uxorem habeo, & quid faciam? Ad hoc ego: Urere conjuge tuâ castè, nec turpiter quidquam agas, neq; transgrediaris licentiam in lege DEI concessam: & si cûra est propagandi liberos, * effrenata tamen libidinis luxuries vitetur. Memineris te non pecus esse, sed hominem ratione præditum. Felix est vir verè spiritualis, qui interdum experiri meretur, quantum delectatio cælestis & divina terrenam carnalem delectationem superet atque excedat. Felix, qui carnis gloriam & sæculi pompam atque claritatem fidelibus oculis aspicens, agnoscit eam nihil esse: Et reverà illa similis est fosculo qui mox decidit ac marcescit.

§. III. APPARATUS MEDIOCRIS.

Modus in
externis
rebus te-
pendus.

Vanitatem, lasciviam, superfluitatemque illicitam in vestimentis & supellectili ne exquisiras: sed modum ac mediocritatem pro tuo statu amplectere.

§. IV. CORPORALIS REFECTIO.

1.
Corpora-
lis refe-
ctionis
tempera-
tiã sine
lautitiis
& exces-
su.

Sis in sumendo cibo & potu moderatus, atque ab inhonestâ voracitate, sensualisque voluptatis aucupatione alienus. Si fortè ministrantur escæ simpliciores ac rudiores, nō ob id patientiam & pacem cordis tui murmurando amittas: sed ea, quæ à Deo dantur & providentur, sume cum gratia-

rum actione. Etiam si exquisiti- res epulæ administratæ fuerint, curam tamen carnis in desideriis ne feceris, nec inhæreas terrenæ delectationi, quàm sentis. Pudeat verò te quærere lautitias præter rationem & justam necessitatem, cum Dominus tuus Jesus Christus felle & aceto pro te potatus fuerit. Judica te indignum qui vel panem atrum percipias.

Quando ingluvies & inordinatus appetitus te acrius sollicitat, cogita quàm citò transeat, & quàm perniciofa sit blandiens voluptas. Certè si tu illam effrenatè secutus fueris, atq; expleveris, eâ transactâ omnino dolere debes: si verò pravam cupiditatem propter Deum refrenaveris, teque mundum servaveris, gaudebis utique in conscientia tua. * Ut autem animi devotionem inter edendum in te alas, potes (si impeditis) buccellas, quas sumis, intingere mente in pretioso sanguine Christi, & è roseis Vulneribus ejus potum haurire. Potes etiam, dum manducas, ruminare hæc verba: *Virtus divini amoris tui, dilecte mi Jesu, me tibi incorporet & intimè uniat.* dum verò bibis, ista: *Dulcedo divine charitatis tua, amantissime Jesu, influat in intima mea, & penetret totam substantiam meam, ad æternam laudem tuam.* In locis tamen in quibus sub refectioe recitatur sacra lectio, debes his quæ leguntur convenienter intendere, si ea intelligis.

Quòd

SPICU-
LUM SPI-
RITUA-
LE.

3.
Exces-
sum hu-
militati-
one corri-
ge.

4.
Purè cor-
pus refa-
ciendū
est & di-
scere.

Matt. 25

Quòd si fortè metas sobrieta-
tis aliquantulum prætergressus
fueris (id quod facile etiam ho-
mini pio plerumque accidit) hu-
militer precare benignissimum
Deum , ut immoderationi tuæ
ignoscat ; atque ita repurgatus,
bono sis animo. Qui repudiata
sobrietate , cibo potuque nimio,
porcorum more , se ingurgitat,
nullum in se Spiritui sancto &
gratiæ Dei locum relinquit.

Planè convenit ut manducan-
do, bibendo, quiescendo, dor-
miendo, valetudinemque curan-
do, purissimè concedas corpuscu-
lo tuo hujusmodi solatia. † Quæ-
dam sanctissima Virgo , ubi tale
quidpiam contulerat suo corpo-
ri, ita gaudebat, quasi illud exhi-
buisset Christo, qui dixit : *Quod
uni ex minimis meis fecistis , mihi
fecistis*; putabat enim se unam ex
minimis ejus esse. Refice ergo &
refocilla ipsum corpusculum tuū
cum discretione, ad æternam Dei
gloriam, in unione illius amoris,
quo dulcis Jesus, pro te factus ho-
mo, manducare, bibere, quiescere,
& somnum capere dignatus est
in terris : ei que offer, in unione
ejusdem amoris, ipsa corporalia
solatia quæ admittis. Dum enim
in hunc modum illa sanctè perci-
pimus, & ea amoris charitati que
Christi inserta sive unita per ora-
tionem aut desiderium Deo offer-
rimus, redduntur ei admodum

† Praxis & exemplum observetur de pu-
ritate intentionis in omnibus obsequiis
quæ præstamus corpori nostro in curanda
valetudine, unde anima in meritis crescat
ex sublevandis carnis necessitatibus.

placita, nobis que plurimum fru-
ctuosa.

§. V. DISCIPLINA LINGUÆ.

Sis in loquendo circumspe-
ctus, honestus, continens & in-
culpatus. Dilige silentium ratio-
nabile. Ea quæ prorsus vana vel
nimis nugatoria sunt, & quæ ri-
sum dissolutum excitant, ne pro-
feras. Christus enim in Evange-
lio dicit : *Omne verbum otiosum,
quod locuti fuerint homines, reddent
rationem de eo in die judicii.*

Devita item nimiam verbo-
rum asperitatem ac mordacita-
tem, & perhorresce obtrectatio-
nis atque maledicentiæ vitium.
Si necessitas vel evidens utilitas
exposcat ut de defectibus alterius
loquaris, vide ne quid aliter aut
alia intentione in medium ad fe-
ras, quàm oportet. Cave tunc, ne
animi amaritudine & malevolen-
tiâ impellaris ad loquendum.

Etiam non affirmes pro certis
ea quæ tibi incerta sunt. Fuge
studiosissimè omne mendacium,
omnemque hypocrisim, duplici-
tatem, & iniquam simulationem
ac dolum. Deus enim in regnum
suum non admittit quempiam,
nisi sit simplex, & ab omni furo
alienus.

Si cōtingat te audire aliquem
obtreptatoria & mala aut inhone-
sta verba proferentem, amputa
* convenienter sermonē noxium,
vel etiam modestè & discretè cor-
ripi eum qui talia loquitur. Quòd
si non potes commodè hoc facere,
ostende nihilominus vultus de-

H h

jeatio-

1.
Sermo suo
adifica-
torius.

Matt. 25

2.
Sine aspe-
ritate
aut ob-
treptatio-
ne.

3.
Sincerus
& ve-
rax, sine
furo &
dolo ma-
lo.

4.
Quomodo
amputan-
dus sermo
malus.
* Vide
& usur-
pa pra-
xes istas
valde ap-
positas

Spiculum SPIRITUALIS ad evitandum peccatum in detractionibus & obsecrationibus audientis.

Quinque sensus diligenter custodienda.

jectione, aut gemitu, aut discessu, aut aliquo alio convenienti signo, tibi displicere ea quæ Deo displicent: & claude saltem interioriores aures tuas, ne sermoni maligno consentias.

§. VI. SENSUUM CUSTODIA.

Magna omnino diligentiam custodire debes linguam tuam, & quinque sensus corporis tui, videlicet visum, auditum, odoratum, gustum & tactum. Vide ergo ne eis aliter utaris quam recta ratio permittit. Si enim loquacitatem amas, & sensibus dedituses, eorumque oblectamenta sine refrenatione sequeris; non poteris illum in veris virtutibus profectum facere, & gratiam Dei destituêris; nam ea per sensus veluti per rimas quasdam effluet.

§. VII. MORES ET GESTUS.

Moribus & gestibus neminem scandalizes.

Sis in moribus & gestibus tuis placidus ac maturus. Si inter eos, cum quibus conversaris, exhibueris te tempore & loco ad honorem Dei moderatè hilarem, rectè facies. Observa sedulo, ne quem dicto aut facto culpabiliter scandalizes.

§. VIII. COGITATIONUM NORMA.

Puritas cogitationum & munditia cordis, cum remediis malorum cogitationum.

Sis in cogitationibus & affectibus innocens ac purus. Quando pravam aliquam cogitationem, aut scdam imaginem, vel ineptam lætitiã in cor tuum ilapsam esse, & impurum affectum

suboriri sentis: † erubescere, & celeriter simpliciterque inde te averte, reflectens mentis oculum ad Deum aut ad alia minimè noxia, vel etiam signum sanctæ salutiferæque Crucis tibi imprimens.

Adversus turpes propensiones, libidinososque stimulos carnis, non parum pdest cogitare, quanta sit vilitas, ac brevitās carnalis voluptatis, quantaque ipsius carnis corruptio. Quid enim est caro, quantumlibet etiam pulchra & elegans appareat, quid est nisi sterminus, & putredo, & ingenitæ foetoris? Si detrahatur pellis illa tenuissima quæ magnam pulchritudinem præ se fert, jam ipsa caro tota deformis erit. Certè moriendum est, & post mortem caro erit cadaver vilissimum.

Mirè etiam valet Salutatio Angelica piè lecta, & Sanctorum invocatio, metus item & horror amittendi gratiam Dei, diligens quoque consideratio, quidnam sit perpetuò separari à Deo & cunctis amicis ejus, atque cum diabolo æternis suppliciis in inferno affici. Facilius autem & felicius ipsum malignum spiritum prava suggerentem vincere solemus, si ejus immisiones tamquam muscas volitantes contemnamus, quàm si multis rationibus ad illas respondere velimus.

† Brevia ista & utilia remedia contra malas cogitationes passim ab Adsceticis viis spiritualis ductoribus ac Doctoribus traduntur & commendantur.